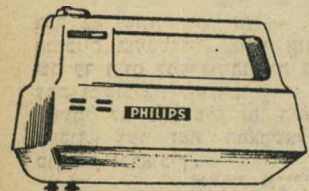




בחרו
במיקסר
ממשפחה טובה...
פיליפס
כחובן



PHILIPS
פיליפס תמיד אווה יותר

הופיע * היסטוריה של מלחמת ששת הימים * מאת אריה חשביה * מבוסס על מחקר קפדני ושיחות עם כל אלופי צה"ל כמעט, עם קצינים וחיילים, וכן אזרחים יהודים וערבים * המקיף, המהימן והמרתק שבכל ספרי הנצחון * כולל 32 עמ' צילומים * רק 8.90 ל"י * ספר-תאום ל"נכתב בקרב" * ספר מלחמת ששת הימים כתוב בידי הלוחמים עצמם * 70 סיפורי-חיילים, 64 עמ' צילומים * אף הוא, עכשיו, 8.90 ל"י.

"ציפרוני"
סוכנות לאינפורמציה וחקירות פרטיות
טלפונים 757613, 623001 • רחוב החשמל 8, תל-אביב
* איתורי כתובות
* חקירות מסחריות

העולם הזה, שבועון החודש הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ תל-אביב, רח' סק 6 • גלוסות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ

אחת משתי-עיסוק אחר: להחליט היכן ומתי תצולם כל אחת מהן, ולדאוג לאלף הפריטים — תחבורה, אולפני-צילום, תפאורה — שאיפשרו לנו להגיש את תוצאת מלאכתם בגליון ראש-השנה. האם היה המאמץ כדאי? בסופו של דבר, יכול רק אתה להשיב על כך. מבחינתנו אנו, היה מאמץ זה חלק מן התפיסה היסודית של עיתונות מצולמת, כפי שאנו מבינים אותה. תפיסה זו מייחסת לתמונה המצולמת ערך שאינו נופל מזו של המילה הכתובה. לעיתים קרובות, אומר צילום אחד יותר ממאמר



צדם כוגן בפעודה
של אלפיים מילה. 13 התמונות (של 12 נערות החודשים ושל נערת השער) הן מן הסוג הזה. לפי מה בחרנו את הנערות? כולן, כמובן, יפות. גוסף לזאת, הגיעו כולן למעמד מוכר בשטח שלהן — ויחד היו תתן מייצג של החברה הנשית הצעירה בארץ. אחרות מהן, לדוגמה:

● **הנתיבה צנטנר** (25) היא דוגמנית בעלת יופי עוצר-נשימה, אבל לא רק בשל כך היא דמות בולטת בעולם האופנה. היא גם אשת-עסקים מצליחה, עובדת כעוזרת ראשית של מנהל מכירות בבית-החרושת אלז. מעיד בעלה, אבנר צנטנר, שהוא מנהל המכירות ומבעלי המפעל: "אין כאן שום פרוסקציה. היא פשוט מוכשרת. תאמינו לי, אני אוהב מאוד את אשתי. אבל אני אוהב גם את המיפעל שלי." למרות עיסוקה הזוהר, היא גם אם ועקרת-בית, שיומה מתחיל בשש בבוקר, כאשר היא מכינה את בתי בת השש לבית-הספר.

● **יהודית פולד** (24) קנתה את עולמה כאמנית, כאשר מילאה את התפקיד הנשי הראשי בסרט שלושה ימים וילד. היא בוגרת אוניברסיטה (ספרות ואמנות), משחקת היום בציד המכשפות בתיאטרון החיפאי. על מנת להשיג אור מתאים, צולמה בגינת היכל התרבות בשעה חמש בבוקר. כדי להתחמם בקור-הבוקר, בין תצלום אחד לשני, רצה מסביב להיכל, חלבן שעבר במקום קרא לעברה: "כל הכבוד לנוער של היום, קם להתעמל בשעות כאלה!"

● **אלה זוהר** (24) רגילה למצלמות — אבל כצלמת, לא כמצולמת. היא מתמחה בעיקר בצילומי-חודשות של החברה וחייה האמנות. השימלה האכזרית שלבשה, לצורך הצילום, עלתה לה 15 ל"י. תפירת אותה בעצמי, לפי דגם שהופיע בחלומותי. כי אלה עובדת, לרוב, לבושה במכנסי ג'ינס.

● **ליאורה רמון** (18) גמרה לא מומן את הטירונות שלה בצה"ל. יש להניח, שבביאוגרפיות אשר עיתוני העולם יכתבו עליה יצויין פרק זה כמלא תוויות קרביות מסעירות. זה שיכתבו עליה — בטוח. כי היא כבר כוכבת-קולנוע: איריס בסרטו של דויד גרינברג בעל אותו שם. היא צולמה בחזת הסוסים של סם בקל, בנהריה.

● **קריין לוי** (23) עומדת לסיים השנה את לימודי הפילוסופיה שלה באוניברסיטת תל-אביב. כבחורה המעורה בחוגי האמנות והתיאטרון בארץ עסקה קצת בביקורת כמה, ומממנת את לימודיה בעבודות-עריכה ומחקר היסטורי. בחורה רצינית לכל הדיעות — אבל יודעת לחיות את רגעי הפנאי שלה בעליות, ואפילו לקחת את עצמה כהומור.

זה שנה שלימה שהצלם הראשי של מערכת העולם הזה, אורי כוגן, משגע את המערכת עם טנטורה. לא זו שכולם מכירים, אלא מיפרץ מסויים, חבוי ובלתי-ידוע. "זהו מקום משגע לצילומים. המקום הכי יפה בארץ. אני מוכרח לצלם שם". כאשר בישיבת-המערכת שהוקדשה לנערות ישראל הוזכר שמה של ליאורה לפירות, קפץ הצלם מכיסאו: "זהו, אותה אני מצלם בטנטורה". טילפנו לליאורה והצענו לה להצטלם שם.

"מה, בשביל תמונה אחת כדאי לנסוע עד טנטורה?" שאלה. נתנו לצלם לדבר איתה. אחרי שהוא תיאר לה את המקום, הסכימה. נשארה רק בעיית הזמן. כי ליאורה היא דוגמנית עסוקה מאוד. לבסוף הוסכם על יום שישי אחרי-הצהריים. על קורות אותו יום-צילומים מספר כוגן: "כאשר יצאנו למקום היתה השעה מאוחרת. התחיל מירוף מטורף נגד מחוגי השעון והשמש השוקעת. דהרנו במכונית, ליאורה ואני, על-פני הסוללות של בריכות הדגים שלחוף טנטורה. הגענו למקום 10 דקות לפני השקיעה. הספקנו לעשות סידרת צילום מים ויצאנו בחזרה. בדרך טעינו בשבילים שלחוף הים. למולנו, חילצו אותנו אנשי קיבוץ שכן".

ומה עם ליאורה? "כאשר ראתה את הגוף בטנטורה שלי, היא ביקשה שנחזור בהו' דמנות הראשונה ונעשה צילומים נוספים." * * *

צלבנים וציונים

בכל תולדות ארץ-ישראל — אין פרק המעורר למחשבה יותר מאשר תולדות ממלכות הצלבנים, ששלטו בארץ משך מאתיים שנה. מעט מאוד נכתב בישראל על פרק זה — ועוד פחות על הנושא המודקר לעין בקשר אליו: השואת ממר לכת-ירושלים למדינת-ישראל, על הדימון מעל הניגודים בנייהן. על-פי הסכמה אילמת, נושא זה הוא "סא" בו". לא נעשה שום ניסיון להתמודד עם טענות התעמולה הערבית, החורי רות בלי הרף, כי "ישראל אינה אלא מדינת-צלבנים חדשה".

בחודש שעבר הופיע בארצות-הברית ספרו של אורי אבנרי, שנכתב באנגלית, ובו ניתוח מלחמת ישראל-ערב בדורות האחרונים. בספר זה, הנושא במקורו את השם "ישראל — בלי ציונות", התמודד המחבר עם השוואה זו, המעסיקה אותו מזה שנים רבות. מבלי להמתין להופעת ה"מהדורה העברית של הספר בעוד חודשיים — תחת ה"שם", היום השביעי של ה"מלחמה" — יתפרסם בגליון הבא של "העולם הזה", כי מוזן למחשבה, הפרק הזה — פרק שיעור, מן הסתם, ויכוח נוקב בישראל.

איש ספר